

Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Katka - 09/01/2010 16:52

Smrt maminky bolela nejvíc nás, kdo jsme jí do poslední chvíle navštěvovali. Maminka už nevěděla, byla v komatu. Ten pohled bych opravdu přála všem nastávajícím alkoholikům. Bylo to hrozné a velká beznaděj. Po tolika letech stresu, trápení, přemlouvání a hrozného strachu kdy tato chvíle přijde ale i svým způsobem úleva. Myslím že jsem to nesla statečně, upnula jsem se na své děti a moje každodenní starosti..Ale teď po roce najednou nemůžu spát, mám o mamince děsivé sny které mě budí a já už pak neusnu. Často na ní myslím a přemítám jestli jsme opravdu nemohli udělat víc... zároveň vím že jsme udělala maximum. Najednou mě chybí i přesto že mi dobrou maminkou většinu let nebyla.

Chtěla bych se zeptat jestli máte zkušenost že tyto stavy se mohou dostavit až po tak dlouhé době, jestli samy odezní nebo bych měla hledat odbornou pomoc? Mamince jsem vědomě vše odpustila, milovala jsem jí do poslední chvíle, ale někde hluboko ve mně ten vztek asi pořád nosím. Mám na to zkusit zapomenout nebo s tím bojovat? Poradte tímto prosím i L. a všem koho něco podobného potkalo. Žádné rady nebo podpory v nemocnici kde maminka už po druhé umírala se nám nedostalo. Jen jsme byli rádi že už je to za námi, ale je to opravdu za námi?

=====

Re:Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Jarmila Týnková - 09/01/2010 21:02

Milá Katko, určitě bych vyhledala odbornou pomoc. Už jen proto, že i vy jste závislostí ohrožena. To, že vidíme rodiče se upíjet a upít většinou nestačí k tomu, abychom se závislosti vyhnuli. V naší rodině na alkoholismus zemřelo už spoustu lidí, můj otec se léta upíjí, ale nestačilo mi to jako varování. Prostě jsem potřebovala vlastní zkušenost. Alkohol jsem nenáviděla, ale bylo to asi málo. Děti alkoholiků jsou ohroženou skupinou. Lepší vyhledat pomoc, než děsivé sny začít zapíjet, nebo užívat léky na kterých vzniká závislost.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil kristyna - 13/11/2013 12:44

tak jsem tady cetla nektere tragicke konce..a porad si rikala me to snad nepotka..ale uz to prislo po nekolika letech ukrutneho trapani..maminka se upila k smrti..pila od meho narozeni..cele me dospivani..neznala jsem ji strizlivou..kdyz rok abstinovala konecne sem mela mamu! tu kterou sem vsem mojim kamaradkam tak moc zavidela.rok nepila fungovala nasla si praci..sluselo jito i kdyz utekla uz tenkrat hrobnikovi z lopaty..toco jsem si prozila sni nepreju nikdy nikomu na svete.kdyz nepila nastehoval se knam bracha taky alkoholik stahnul ji po roce ssebou,zdimal ji financne,kradl ji penize..byla nestastna.behem2let tak strasne sesla,vyhubla,vsechny vlasy ji vypadaly,nejedla,mela deprese,chtela umrit,zabit se,uz jsem zani ani nechodila nechtela jsem to videt pohled nani byl uplne desivy.vzdala to vsechno,celej svuj zivot.poslednich par dni zivota nejedla,kombinovala alkohol s leky na srdce,na jatra,na tlak a na spani.kolikrat sem ji nasla doma na zemi v bezvedomi uplne zfetovanou zpitou pomlacenou od tech pádů..melai bolavou nohu..nejhorsí na co vzpomínám je to jak jsem přišla domu..klepala bracha ozralej spal a ona na zemi v kuchyni naríkala nmohla se postavit na nohy.vetsinu casu spala ruzne po byte na zemi protoze upadla a uz se nedokazala zvednout.zas se mi hrnou slzy do

oci..ani sem se sni nerozloucila..tyden jsem nebyla doma ona me prosila po telefonu at prijdu..kdybych vedela zeje to poslednich par dni jejího zivota travila bych sni kazdou vterinku..bracha ji nasel mrtvou v posteli,postranou,poblitou,mrtvou.kdyz sem prisla domu zbyli poni na posteli jen její prstynky a retizek..ktere jsem ztratila!zabila bych se.udelala jsem pro její zachranu vsechno ale co si dosmrti neodpustim...ze sem jí nechala umirat samotnou a ze jsem jí nerekla ani sbohem..

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Liba - 13/11/2013 13:19

Kristýno, zbytečně si něco vyčítáš.Nemohla jsi být s mamkou nonstop, ne?Za její pití také nejsi zodpovědná, mamka si tuto cestu vybrala jako dospělá svéprávná sama.Vzpomínej na maminku v dobrém, už je jí lépe.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Pavla 7 - 13/11/2013 20:09

Od malička jsem nechápala proč má moje mamka takové nálady a proč pořád pláče, jak jsem rostla všimla jsem si že pije. Asi jsem tomu začala rozumět protože si pamatuji jak jsem vylévala flašky do dřezu, a jak jsem je nenáviděla. Věděla jsem že jsou příčinou mamky pláče a jejích zvláštních nálad. V těch náladách se střídaly šílené emoce, smích pak hysterický pláč, odmítání a pak obrovské mazlení a slova že jsem ta jediná, a proč se tohle a támhleto děje. Nevim sama jsem s toho byla šílená, a v dospělosti jsem měla ty samé stavy. Odporné hysterické výlevy srdce.

No pila stále, jednou chtěla spáchat sebevraždu našel ji děda, pamatuji si že jsme byli v nemocnici a řekli mi že má něco se žaludkem. Tvářila se tenkrát hodně špatně ani mě moc nevíkala, myslím že měla obrovské výčitky. Dodneška ji vidím u stolu jak pije, kouří a píše si deník, ten pořád mám.

Když se naši rozvedli, vzala si toho největšího alkoholika co jen jde, stáhnul ji na samé dno, a žili Pražským bohémským životem. Já už šla do puberty a nechtěla jsem s nimi žít. Zůstala jsem s tátou.

Když jsem šla do plnoletosti strávila jsem s mamkou úplně celé prázdniny, doufala jsem že jí přesvědčím, pila méně pár piv denně, dávala jsem na ni pozor.

Nakonec odjela se mnou zpět do našeho rodného města, a manželka alkoholika opustila. U nás doma za dva dny zemřela, embólie ucpalo se srdce tím těžkým životem.

Několik let vždy opilá jsem brečela až k zalknutí, pak jsem přečetla pár knih o odpuštění a přijetí. Ano maminka si tu cestu vybrala, byla alkoholička a věděla to, ano chtěla začít nový život ale umřela doma. Já sama bojuji s démonem co jí život vzal, věřím že ho přemůžu za nás obě.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Liba - 14/11/2013 05:24

Pavlo, já se na svého tatínka dávno nezlobím, poznala jsem sama na sobě, jak je těžké přestat pít, hrabat se ze sraček, jen mně mrzí, že jsem tenkrát nevěděla o alkoholismu tolik, co nyní, možná bych mu pomohla,AA nebyli, také zemřel díky alkoholu.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil anoine - 14/11/2013 22:16

Moc me to mrzi...Ja jsem svoji mamu "zachranila".Nebo spise jsem vyuzila situace,dostala ji na lecení a pak si mamka uz dokazala pomoci sama.Dnes jsem v podobne situaci jako ona a vim jedno,pokud by nechtela,nic by se nezmenilo!A to,ze jsi se s ni nerozloucila...ja jsem se stejne nerozloucila se svoji babickou.Mela ne moc rada.Byla jsem tehdy v zahranici a take z toho dodnes nemam dobry pocit.Horsi o to,ze jsem si jednu chvili prala,aby zemrela.Ma mama pila kvuli ni,vylozene ji terorizovala a ja si prala,aby ma mama dostala sancí...

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil kristyna - 15/11/2013 16:29

pavli ja kdyz tohle vsechno ctu uplne vsemu rozumim..tomu co prozivas..nebo jsi prozivala za utrpeni..ja to mam taky tak nedokazu ji odpustit,nedokazu se zbavit vycitek svedomi,toho zejsem udelala pro ni malo..nesmim pit kdyz se napiju brecim a brecim a nemuzu prestat..kdyz nepiju mam ty emoce tak nak pod kontrolou..nejde tohle ssebou tahnout celej zivot..stalo se co se stalo jiny uz to nebude achce to se soustredit jen nasebe..a na svuj zivot..porad si rikam ja kvuli ni probrecela tolika noci,skoro kazdou noc,porad premejslela co se asi doma deje za hruzy zase..akoho trapilo to ze ja jsem smutna??nikoho.kdo hledel name.dala sem ji nekolikrat vybrat ja a nebo chlast..bohuzel jsem prohrala..ja bych to svinstvo uplne vymazala ze sveta!

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil kristyna - 15/11/2013 16:36

ano mas ve vsem naprostou pravdu..nemohla sem sni byt nonstop..ale nikdy mi to nedalo a porad sem ji vyhledavala ikdyz sem byla v jeji pritomnosti nestastna..mela sem oni strach..alespon ten prisernej strach oni jak ji je jak se citi,uz neprozivam.je to pryc a jo jeji lepe strasne chtela umrit opakovala to denne..bylo to jeji prani vedela ze jeto jeji posledni sance na ulevu..ale stejne.nechovala sem se kni ke konci dvakrat moc hezky uz sem nemohla z nervama byla name taky zla kdyz byla opila..ikdyz sem si to nezaslouzila chtela sem ji jen pomoct,kolikrat kdyz byla namoc mi rikala tynusko chytmi me za ruku..aja nani: nehrabej name ses ozrala..proste mela sem kni odpor..byla mi odporna kdyz byla nalita..byla zla..taky protoze mela bolesti.sakra..porad si predstavuju,preju a by tu byla na jednu jedinou minutku..abych ji objala chytla za ruku,rekla ji jak ji miluju a ze se nani nezlobim...a rozloucila se! pak by se mi ulevilo...ale toje nemozny..takze je to nanic

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Liba - 15/11/2013 17:58

Kristýno, zkus toto:Napiš jí dopis, vše, co bys jí chtěla ještě říct, rozluč se s ní,pak to třeba zakopej do země, nebo hod' do vody....uleví se ti, uvidíš!Vím, že to zní divně, ale zkus to.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Pavla 7 - 15/11/2013 21:30

Kristýnko, udělej co píše Líba.

Jistě si četla že jsem napsala že jsem časem přečetla mnoho knih o odpuštění. Já mamince nic nezazlívám, ba naopak vím že nevěděla kudy kam, protože chlast je šílené svinstvo.

Od té doby co jsem mamince odpustila a vlastně se smířila z její situace už jsem nikdy ten hysterický pláč neměla.

<http://knihy.abz.cz/prodej/sila-je-ve-vas> tuto knihu jsem přečetla a opravdu mi pomohla, mám jí doma ale jak se stěhuji nemohu ji najít, až ji najdu můžu ti ji poslat. Je to kniha kde se smírím i se svým vnitřním dítětem a s lidmi co ti v životě ublížili, byť nechtěně, ani to nemusí vědět.

Viděla jsem se jako malá holka očima teď dospělýma a vlastně i očima matky. Řvala jsem a to hodně....ale pak cítila úlevu a začala se mít ráda jinak....a víc.

Teď když piji je to už jiné, nelituji se a ani se nezlobím, zkrátka chlastám ani nevím proč, nic mi to nedává ani úlevu, někdy mám pocit že je to jen zvyk...nebo co :blink: .

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Justýna - 15/11/2013 21:43

Kristýno, upřímnou soustrast. Mamince je asi lépe. Udělej to, co radila Líba a Pavla. Napiš mamince dopis a napiš do něj všechno, co tě napadne. Uleví se ti. Mně v mládí zemřela nejlepší kamarádka, tragicky, kvůli drogám, za nevyjasněných okolností... Nedokázala jsem se smířit s tím, že už jí neuvidím a nic nevyřeším... Psychicky jsem z toho bylo mimo, ale věděla jsem, že nikdo z lidí mi nepomůže. Začala jsem jí psát dopis, potřebovala jsem ty slova a myšlenky v hlavě dostat ven. Tak jsem psala a psala a po několika dopisech jí, se z toho staly dopisy mě samé... Byl z toho jeden sešit, který jsem měla u sebe několik let. Nikdy jsem ho zpětně nečetla a po letech, když už jsem necítila ty bolavé emoce, ale jen prostý smutek a vzpomínky na hezké, tak jsem ho roztrhala a vyhodila. Moc mi to pomohlo. Zkus to. A netrap se. Musí to být moc těžké :(Držím ti pěsti, přeji hodně síly!

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil WOLF - 03/08/2014 12:13

V mé rodině pijou všichni sebevraždy,úrazy a alkoholismus to jsou neslavné konce mé prokleté rodiny a já hlupák ochraňovatel matky se nechávám vydírat a platím na všechny strany a díky své hlouposti a slabosti a sponzorství jsem se dostal do dluhů a bídy. Má rada je jediná utečte dokud je čas a netolerujte tuhle odpornou zálibu !!! WOLF

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Jana Mertosová - 03/08/2014 15:39

Wolfe, nezmiňuješ se, jestli to mámě pomohlo, že jsi ji sponzoroval a dostala se tím z chlastu. Já jsem se za sebe poučila co je pomoc, co není pomoc. Že můžu pomoci jediné tím, když neohrozím sama sebe. Taky jsem do toho po letech vlítla znovu. Tentokrát jsem bezprizorní a také dluhy, které mne tíží. Možná víc, než ty, kterým dlužím. I kdyby mi je mé děti chtěly odpustit, já si je odpustím, až je vyrovnám. Jsem jim nejen povinována ale i vděčná, že mi omohly. Pochopitelně abych tak mohla učinit je pro mne jediná podmínka a to střízlivost. Ono je těžké rozpoznat, kdy druhý opravdu potřebuje pomoc a kdy má potřebu tě jen zneužít. Stále platí důvěřuj, ale také prověřuj.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Liba - 03/08/2014 17:38

Wolfe, už je to pryč, poučil jsi se, myslel jsi to dobře. A vůbec jsi si neuvědomil, že vlastně pomáháš k dalšímu pití, Ty jsi platil dluhy, oni je klidně dělali dál, proč ne, když byl sponzor. Být dobrý nebo blbý vychází občas nastejno. Je to drahá pomoc, ale jedeme dál, už budeš chytřejší, budeš chránit sebe, myslet na sebe.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Martina - 01/10/2018 21:49

Dobrý den,

je mi těžké o tom psát. Ale před nedávnem mě potkala ta strašná událost. Hodně těžce to nesu. Moc jsem svoji maminku milovala. Byla alkoholička, ale měla dvě tváře. Když nepila, byla nejúžasnější člověk, který se dokázal rozdat, ale když se napila, byla úplně někdo jiný. Často jsem na ni v těch jejích stavech byla zlá a to mě moc mrzí...

Byla jsem zvyklá jí moc často volat. Vždycky jsem se jí se vším svěřovala. Když se mi stalo něco pěkného, tak jsem jí hned volala, abych jí to řekla... Teď když jsem dostala první práci a stane se mi něco pěkného, začnu mít v sobě šíleně prázdný pocit, protože jí to už nemůžu říct, nemůžu jí vidět se smát, obejmout ji, dát jí pusku.

Ale největší břemeno, co mě tíží.... Jak se to často opakovalo a několikrát jsem jí říkala, ať se jde léčit a pořád to nemělo žádný výsledek. Začala jsem už ztrácet naději. Nejsem věřící, ale modlila jsem se, aby se šla léčit, aby už byla v pořádku. Když se pořád ale to samé opakovalo, sama jsem pociťovala, že mě to psychicky vyčerpává už dost dlouho. Najednou jsem si říkala, že by bylo lepší, kdyby umřela... :(Měla jsem šílený strach z budoucnosti, co s ní bude, jestli se jí něco stane, pořád jsem jí musela telefonicky kontrolovat, jestli je v pořádku, jestli není opilá.... když byla, tak jsem potom brečela a nevěděla jsem co dál. Často jsem jí říkala, že mám o ní velký strach..

Ale když se nic neměnilo a pořád jsem jí musela kontrolovat, tak jsem si začala pořád říkat a přát, aby už umřela.... Já vím, je to hnusné, šílené, ale já nevím... už jsem toho měla dost...
A prostě když jsem si najednou tohle tak moc přála, tak se to najednou stalo.... Den před tím, než se to stalo, jsem si najednou přála, ať se to stane zítra a ona na druhý den opravdu umřela - otrávil se alkoholem

Teď je to opravdu šílené. Já jsem jí tak moc milovala, šíleně moc se mi stýská a nedokážu si odpustit, co jsem si to přála, proč jsem na to myslela. Byla to úžasná žena, ale s ďáblem v těle, se kterým nedokázala bojovat a nedokážu pochopit, že když jsem najednou na to začala úplně rezignovat, tak se muselo stát to nejhorší.

Těm, kterých jsem to řekla mi říkají, že za to rozhodně nemůžu, že je to jen hnusná náhoda, ale nedokážu si zatím odpustit a nevím, jestli to někdy dokážu. Pořád mám strach, že za to můžu já, že jsem to přivolala... že tady ještě mohla s námi být... Pořád na ní musím myslet...

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Agi - 01/10/2018 21:58

Věř mi, že ona ví, žes ji milovala...

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil Agi - 01/10/2018 22:02

Zkus myslet jen na ty pěkné chvílky s ní a ostatní zkus vytěsnit. Časem to půjde lépe.

=====

Re: Smrt mé matka alkoholičky

Vložil valentin - 03/10/2024 16:38

je to smutné, ale asi víte, že k alkoholismu jsou náchylnější ženy.

=====